

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

prosinec 2015

9. ročník / 12. číslo

*On odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem.
(Žd 1,3a)*

Z listu svatého biskupa a mučedníka Cypriána

Chceme-li dosáhnout zaslíbení Páně, musíme Pána ve všem následovat

Zdravím vás, milovaní bratři! Kdyby mi poloha místa dovolovala se k vám vydat, velmi rád bych vás viděl osobně. Vždyť co bych si mohl přát lepšího a co radostnějšího by se mi mohlo přihodit, než abych byl teď mezi vámi a vy mě mohli obejmout svýma čistýma a neposkvrněnýma rukama, které zůstaly věrné víře v našeho Pána a odmítný přinést modloslužebnou oběť?

Co by bylo milejšího a vznešenějšího než políbit nyní vaše ústa, která slavnostně vyznala Pána, a být spatřen vašima očima, které se odvrátily od světa a staly se hodnými patřit na Boha?

Protože však nemám příležitost osobně zakusit tuto velkou radost, posílám k vám jako svého zástupce tento list, abyste si jej poslechli a přečetli. Má pro vás být zároveň blahopřáním i napomenutím, abyste ve vyznávání nebeské slávy zůstali silní a neochvějní a abyste na cestě Božího důstojenství, na niž jste vstoupili, díky duchovní síle také vytrvali, abyste mohli dostat věnec vítězství. Sám Pán bude vašim ochráncem a vůdcem, neboť řekl: *Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.*

Blahoslavený žalář, ozářený vaší přítomností! Blahoslavený žalář, posílající Boží lidi do nebe! Hle, temnoty zářivější než samo slunce a jasnější než naše pozemské světlo! Vždyť právě tady stojí vaše těla jako Boží chrámy a posvěcují se svatým vyznáním!

Ani teď ať nezůstává ve vašem srdci a ve vaší mysli nic než Boží příkazy a nebeská nařízení, kterými vám Duch svatý vždycky dodával sílu snášet utrpení. Nikdo nemyslete na smrt, ale na nesmrtelnost, nemyslete na časné trápení, ale na věčnou slávu. Je přece psáno: *Drahocenná je v očích Páně smrt těch, kdo jsou mu oddáni.* A také: *Má oběť, Pane, je zkroušený duch, zdrcené srdce neodmítneš.*

Skrze muka se vstupuje mezi Boží svědky a každý, kdo se osvědčí v utrpení, je jím posvěcen, jak jinde říká Písmo: *I když se lidem zdálo, že jsou trestáni, jejich naděje byla plná nesmrtelnosti. Budou soudit pohany a ovládnou národy a Pán jim bude navěky králem.*

Když tedy budete mít na mysli, že spolu s Kristem Pánem vy budete jednou soudit a kralovat, nebudete vám než se radovat, takže vaše radost z toho, co bude, zatlačí utrpení přítomné chvíle do pozadí. Jistě víte, že co svět světem stojí, vždycky ve všech zápasech, které v něm probíhají, spravedlnost trpěla: hned na samém prvopočátku byl přece zabit spravedlivý Ábel a po něm i všichni spravedliví, proroci i apoštolové, kterým Bůh svěřil nějaké poslání.

A těm všem dal Pán příklad: sám na sobě ukázal, že do jeho království přijdou jenom ti, kdo jdou za ním jeho cestou. *Kdo má svůj život na tomto světě rád, ztratí ho,* řekl. *Kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný.* A také: *Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou: spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.*

Rovněž svatý Pavel nás napomíná, že chceme-li dosáhnout toho, co nám Pán slíbil, musíme ho ve všem napodobovat. *Jsme Boží děti,* říká. *Jsme-li však děti, jsme i dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít slávy.*

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost kolem stolu v Communii

Kalendárium

1. prosince 2015 od 19,00 se v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1 opět sejdeme ke společnému povídání si o starokatolické církvi a o tom, čemu věříme.

4. prosince 2015 od 17,00 se poprvé po půl roce opět sejdeme v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1, abychom mohli společně slavit bohoslužbu kolem stolu.

7. prosince 2015 od 18,00 se v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1 bude konat další Modlitební večer. Pokud byste se chtěli přidat, dejte, prosím, vědět mailem (madlova@starokatolici.cz) nebo osobně přímo v kostele sestře Monice, aby s vámi počítala kvůli vytištění biblických textů.

11. prosince 2015 ve 13,00 bude v katedrálním chrámu sv. Vavřince probíhat výzdoba a následný úklid kostela na Vánoce. Tedy budou se upravovat a umisťovat jehličnaté stromy na svá tradiční místa v presbytáři a v lodi, budou se stavět jesličky atd. Velice uvítáme pomocnou ruku a předem děkujeme za Váš čas, který si na tuto pomoc vyhradíte.

Hlídní betlému u sv. Vavřince! Obrácíme se na vás s prosbou, zda byste nám mohli pomoci s hlídáním kovového betléma u sv. Vavřince ve dnech od 25. prosince do 3. ledna. Tabulka s rozpisem možných služeb je k dispozici v rotundě i v Communii. Předem děkujeme za vaši pomoc.

Událo se

10. listopadu 2015 od 18,00 k nám do rotundy Nalezení sv. Kříže v ulici Karolíny Světlé zavítal po delší době další ekumenický host. Tentokrát jím byl Joel Ruml, nyní již bývalý synodní senior ČCE a 1. místopředseda Ekumenické rady církvi v ČR. Po bohoslužbě jsme se s ním ještě usadili v Communii a povídali jsme si o jeho životě a církvi.

Kalendář farní obce

15. listopadu 2015 od 9,00 se mimořádně konala bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže v ulici Karolíny Světlé, protože tentokrát se k nám přidávali i posluchači Českého rozhlasu skrze rádiové vlny. Děkujeme všem, kteří se v tuto pro nás nezvykle ranní hodinu i přes nepřízeň počasí dostavili a pomohli nám tak vytvořit příjemnou Boží přítomností naplněnou atmosféru, jak bylo možné posoudit dle kladných ohlasů.

27. listopadu 2015 od 17,00 jsme nejen naposledy (až do Velikonoc) sloužili bohoslužbu u sv. Vavřince, ale také jsme katedrální chrám uklízeli a zdobili na velkou slávu, která se konala druhý den. Děkujeme moc všem pomocníkům!

28. listopadu 2015 od 10,00 se v katedrálním chrámu sv. Vavřince na Petříně se konala slavnostní bohoslužba, při které přijali jáhenské svěcení sestry Petra Baslová a Monika Mádlová a bratr Martin Kováč. I přes dopravní komplikace, díky kterým se stal Petřín velmi špatně dostupným místem, jsme se na tento slavnostní den sešli ve velkém počtu a společně se tak radovali z nových povolání ke službě Bohu a církvi.

29. listopadu 2015 od 17,00 v rotundě Nalezení sv. Kříže jsme společně oslavili 1. neděli adventní a požehnali všechny přinesené adventní věnce, včetně již tradičně velkého adventního věnce zavěšeného v rotundě. Za tento krásný věnec děkujeme sestře Kristýně Hulové a za jeho pověšení děkujeme bratru Igorovi Osvaldovi. Velký dík patří také Aleně Šebestové, která se svou dcerkou vyrobila a darovala dva další adventní věnečky farnosti.

Po skončení bohoslužby jsme si pak šli ještě na chvíli sednout do Communia, kde jsme si povídali o proběhnuté mimořádné synodě a věcech, které nyní budou následovat.

Narozeniny v prosinci slaví:

Mgr. Marta Abrahámová, Ing. Juraj Boldiš, Irena Alžběta Česalová,
Mgr. Kristýna Hulová, Dis., Ing. Dana Janovská, Josef Jemelka,
Mgr. Tereza Komárková, Ondřej Kosnar, Nicolás Nieto Spilka,
Eliška Sára Osvaldová, Mgr. Alena Šebestová, David Veleba,
Mgr. Zuzana Velebová, Jiří Völfl, Dominika Vošmiková,
PhDr. Zuzana Všetečková, Filip Waulin, Jan Zelenák.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

Vánoce v pražské farnosti

KATEDRÁLNÍ CHRÁM SV. VAVŘINCE NA PETŘÍNĚ:

Štědrý den 24. 12. ve 24,00

půlnoční eucharistická slavnost s koledami a hudbou folkrockové skupiny Fénix

Svátek sv. Štěpána – sobota 26. 12. v 17,00

eucharistická slavnost s koledami

Slavnost Matky Boží 1. 1. 2016 v 15,00

eucharistická slavnost s koledami

Neděle 3. 1. 2016 v 17:00

eucharistická slavnost s koledami

Originální kovový betlém Jaroslava Válka denně přístupný od 10 do 16 hod.

ROTUNDA NALEZENÍ SV. KŘÍŽE V UL. KAROLÍNY SVĚTLÉ NA STARÉM MĚSTĚ:

Hod Boží vánoční 25. 12. v 17,00

eucharistická slavnost s koledami

Úterý 29. 12. v 18,00

eucharistická slavnost s koledami

Čtvrtek 31. 12. v 17 00

eucharistická slavnost s poděkováním za uplynulý rok

Slavnost Zjevení Páně 6. 1. 2016 v 18,00

eucharistická slavnost s koledami a „tříkrálovým žehnáním“

Křtu Páně - neděle 10. 1. 2016 v 17,00

eucharistická slavnost

KAPLE SV. RODINY POD NUSELSKÝMI SCHODY

Vánoční vigilie 24. 12. v 15,00

eucharistická slavnost s koledami

Svátek Svaté Rodiny 27. 12. v 15,00

poutní bohoslužba

(ten den se nebude konat bohoslužba v rotundě Nalezení sv. Kříže)

6. 12. – 2. neděle adventní

Bar 5,1-9

L 1

Fp 1,1-11

L 3,1-6

„A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův“

Těmito slovy se apoštol Pavel obrací ke křesťanům ve Filipech. A těmito slovy se obrací i k nám. Kéž bychom dokázali prožívat letošní advent jako čas, v němž se naše srdce otevře hlubšímu a opravdovějšímu přijetí nezměrné Boží lásky. Protože my sami nejsme svou mocí ani svou silou schopni rozpoznat, na čem záleží, a už vůbec nedokážeme být ryzí ani bezúhonní. V čase příprav na svátky narození Božího Syna to zakoušíme obzvlášť silně, když nestíháme uklidit, upéct dost cukroví, nakoupit dost dobré dárky, a už vůbec být na lidi kolem sebe milí. Řešení je prosté, všechnu svou nedostatečnost a snahu odevzdat v modlitbě Pánu, který jediný má moc proměnit naše srdce i naše životy.

13. 12. – 3. neděle adventní

Sf 3,14-20

Iz 12

Fp 4,4-7

L 3,7-18

„Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“

S tím, jak se čas přípravy na Vánoce krátí, naše tempo zpravidla zrychluje. Je toho tolik, co ještě musíme stihnout! Jsme stále nervóznější a to, co zažíváme, rozhodně není pokoj. Často se ptáme jako zástupy Jana Křtitele: „Co máme dělat?“ Pán je blízko, netrapme se tedy tím, co se domníváme, že od nás čeká okolí, nebo co od sebe očekáváme sami. Dovolme si opustit zaběhnuté stereotypy a místo urputné snahy připravit všechno na tu pravou „vánoční pohodu“ se zkusme na chvíli zastavit a nedělat nic. Protože pravý pokoj, který pochází od Boha je v něčem úplně jiném.

20. 12. – 4. neděle adventní

Mi 5,2-5a

L 1 (Ž 80)

Žd 10,5-10

L 1,39-45(.46-55)

Radost' je jednou z ústředných tém adventu. Křesťania nemajú očakávať Krista v pochmúrnej nálade a neustálom strachu pred Božím trestom, ale ich očakávanie má byť naplnené radosťou, o ktorú sa prirodzene potrebujú podeliť s inými.

Evnajeliový text dnešnej nedele upriamuje našu pozornosť na Máriu, ktorá ako prvá učeníčka Nového zákona prijala Ježiša do svojho života. Hneď po tajomnej udalosti zvestovania sa Mária ponáhľala za svojou príbuznou Alžbetou, pretože si túto radosť jednoducho nemôže nechať pre seba. Radosť z Božieho evanjelia sa prirodzene potrebuje šíriť. Je tak silná, že ju nemôžeme nezdieľať s inými.

Hneď potom, čo Mária vošla k Alžbete, dieťa v jej lone sa zachvelo – to Ján Krstiteľ už pred svojim vlastným narodením poukázal na Krista. Následná reakcia Alžbety je príkladom pre všetky nás: na jednej strane je to pokora pred stretnutím sa s tým, čo ju presahuje; na strane druhej je to blahoslavenie viery.

Nechajme sa aj dnes premeniť podľa príkladu Márie i Alžbety radosťou zvestou evanjelia. Pán prichádza!

24. 12. – Slavnosť Narodení Páně

Iz 62,1-5

Ž 89

Sk 13,16-17.22-25

Mt 1,1-25

Po té, co dozní cinkot príborů u štědrovečerního stolu a dětský radostný smích při rozbalování dárků, noc najednou nezvykle ztichne v posvátné účtě. V té chvíli nám plně dojde, jaký den skutečně slavíme. Nejsou to jen rodinné svátky, není to jen o naší radosti. V tento den se přišel na svět náš Spasitel. Tak se vydáváme v pozdní hodinu do ztemnělého petřinského kopce. S pokorou a bázní, s jakou kdysi přicházeli pastýři ke chlévku v Betlémě, aby se poklonili Králi králů, vcházíme do katedrálního chrámu a chceme společně slavit narozeniny našeho Pána. Oslavovat však nepřicházíme jen my, věřící křesťané. Do kostela to nějak podvědomě táhne i širší společnost. Aspoň jeden den v roce se můžeme radovat v míru a pokoji se všemi bez rozdílů. Vždyť Ježíš Kristus k sobě volá i ty, které my při jiných příležitost oslovit nedokážeme... Bohu díky!

25. 12. – Hod Boží vánoční

Iz 52,7-10

Ž 98

Žd 1,1-4(.5-12)

J 1,1-14(.15-18)

Slovo pro mnohé z nás už nemá velký význam. Žijeme v době mnoha slov. Jsme zvyklí komunikovat s lidmi, kteří nedrží slovo, lidská slova umějí vyjádřit pravdu i lstivě manipulovat, smířit i rozhněvat, potěšit i ubít. Tady však lidská slova mlčí a mluví Bůh. Bůh, který s námi ve svém Slově vstoupil do trvalého společenství. Bůh, který odložil svou nedostupnost, své tajemství a stal se dosažitelným a blízkým - jedním z nás. Jeho cesta od jeslí až na kříž je cestou našeho života a jeho cesta z hrobu až do Otcovy slávy je naší radostnou perspektivou. Právě proto se Ježíš narodil, aby platila i pro nás a o nás slova: "Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi."

Vánoce jsou setkáním s Dítětem, kterému patří celý svět a my v něm. Bůh přišel mezi nás. Nevyhánějme ho do nebe, abychom si "svůj" svět zařídili podle svého. Svět bez Boha je světem bez lásky, místem, kde se nedá žít.

Narodil se nám dnes Spasitel. Světlo vánoční noci je prostě tady a svítí.

26. 12. – Svátek sv. Štěpána

Sk 6,8-10;7,54-60

Ž 31

(1Pt 1,3.6-7.2,21b-25b)

Mt 10,17-22

Jak nejlépe umlčet skutečnost, která mi do obličeje křičí, že jsem udělala chybu, že jsem se mylila? Začít křičet taky a zacpávat si uši, abych neslyšela protistranu. Ne, to my máme pravdu! To my víme, jak je to správně a zbytek je rouhání! O tom všem tady rozhodujeme my s Boží moci, která nám byla svěřena.

To byl postoj židovských starších a představených synagogy, kteří se rozhodli soudit sv. Štěpána, který se jim stejně jako Ježíš nehodil do jejich přesně vydefinovaného náboženství. Není to však někdy i nás postoj? V zatvřelosti si pevně stojíme za svou pravdou a svými názory, které jsou ty jediné správné a zbytek světa se mylí. Vždyť nám i Písmo říká, abychom nepochybovali a věřili. Ano, jistě! Ale s pokorou. Jsme nedokonalí a hříšní lidé. Nikdy jsme neměli a mít nebudeme patent na pravdu. Pravdou je přece Krista a toho nemůžeme vlastnit, můžeme k němu jen patřit.

Zkusme tento vánoční čas naplnit větší tolerantností a ochotou poslouchat, protože i skrze ty druhé k nám může promlouvat Bůh...

27. 12. – Svátek Svaté Rodiny

1S 2,18-20.26

Ž 148

Ko 3,12-17 (1J 3,1-2.21-24)

L 2,41-52

„Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: ‚Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.‘ On jim řekl: ‚Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?‘ Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci.“

Jak obdivuhodná matka byla Marie, když dokázala, navzdory prožitému strachu a hlubokému neporozumění, bezpodmínečně milovat svého tak výjimečného Syna. Jak velická byla její láska, s níž přijala do svého srdce a života tajemství, které ji o tolik přesahovalo. Kéž bychom i my dokázala tváří v tvář nepochopitelnému a mnohdy zraňujícímu jednání našich blízkých, zůstat otevření a přijímající!

28. 12. – Svátek Betlémských dětí

1J 1,5-2,2 (Jr 31,15-17; Zj 14,1-3.4b-5)

Ž 71 (Ž 124)

Mt 2,13-18

Teologie Matoušova evangelia pracuje se starozákonními paralelami a tak také Herodův nelidský čin měl biblickou paralelu v rozkazu egyptského faraóna k zabití izraelských chlapců. Ale stejně jako farao nemohl zabránit povolání Mojžíše za osvoboditele z Egypta, nemohl ani Herodes zkřížit Boží vykupitelské plány.

Boží prozřetelnost jde často po nepochopitelných cestách a smysl některých událostí smíme tušit jen tehdy, máme-li pevnou důvěru v Boží moudrost a lásku. Betlémské děti byly obětovány, aby byl Ježíš zachráněn. Herodes vítězí zdánlivě. Zabijí děti. Světlo samo mu uniká. Dál už nemůže nic. Bůh ale může všechno. Dokončí s Ježíšem své plány se světem a betlémské děti přijímá k sobě a dává jim plnost své lásky ve věčnosti. Boží spravedlnost se neodehrává v těsných mantinelech tohoto světa a jeho logiky, přesahuje naše chápání.

Člověk si při setkání s narozeným Spasitelem musí vybrat. Jestli půjde cestou jeho pro nás nelogické pokory, nebo cestou pouze lidské logiky, která se může lehce stát logikou Herodovou. Protože Bůh je světlo a není v něm ani kousek tmy. A v tomto světle poznáme i to, co je čisté, pravdivé a krásné v nás samých a budeme si to chránit.

Životopisy svatých

Svatý Jan od Kříže

Jan pocházel z chudé rodiny. Jeho otec se živil jako tkadlec, ale zemřel, když chlapci byly dva roky. Je možné, že jeho otec pocházel ze šlechtické a obchodnické rodiny, ale byl vydeděn, když se oženil s Catalií Alvarezovou, která byla pod jeho společenskou úroveň. S tou měl celkem tři děti (chlapce). Jan z nich byl nejmladší. Narodil se v roce 1542 ve Fontiveros v Kastilii.

Po otcově smrti, byla Catalia nucena se s chlapci stěhovat a hledat způsob, jak se uživit. Velké štěstí však nenacházela ani u dalekého strýce ani v Janově rodném kraji. Tam však Jan zažil své první vidění Panny Marie. Když totiž asi jako pětiletý spadl do místního jezera, uviděl ženu, která ho ve vodě držela, aby neutonul, než ho přišli zachránit. Později se mu stal podobný zážitek ještě jednou při pádu do studně a ještě později již za svého řeholního života, když se na něj zřítily zeď jeho přístěnku. Tak se stal z Jana velký mariánský ctitel.

Teprve až v roce 1551 se povedlo rodině usadit a to v obchodním městě Medina del Campo. Tam matka Jana zkoušela dát do učení různých řemesel. Ovšem všichni Janovi mistři zjistili, že se k takové práci příliš nehodí. Takže nakonec skončil v sedmnácti letech v městské nemocnici jako ošetřovatel. V tomto povolání se Jan skutečně našel. Své povinnosti plnil velmi svědomitě a svou službu doplňoval asketickým způsobem života a studiem. Láska ke vzdělání ho nakonec dostala až do jezuitské školy, kterou ukončil v roce 1563 a následně vstoupil do karmelitánského kláštera sv. Anny.

Po ročním noviciátu složil věčné sliby a přijal jméno Jan od sv. Metoděje. Následně byl poslán na další studia na univerzitu v Salamance, kde v roce 1567 přijal kněžské svěcení. I když si ve svém klášteře záměrně vybíral běžně nechtěné práce a navíc je i s láskou vykonával nebo si zvolil celou nejtemnější a nejmenší, kde si více světla mohl zařídit jen tak, že si odklopil střechu nad hlavou, nemohl se zbavit potřeby po ještě přísnějším řeholním životě. Proto uvažoval o přestupu do řádu kartuziánů.

V té době se však poprvé setkává se sv. Terezií z Avily a ta ho seznamuje se svým záměrem reformovat karmelitánskou řeholi a navrátit se k původním pravidlům karmelitánů. Jan souhlasil se spoluprací hned co v roce 1568 dokončí svá studia.

Když později Terezie dostala darem zchátralou obilnici, kterou nazvala

Životopisy svatých

Betlémem, předala ji Janovi jako jeho nové místo působení. Jan se pokusil se svými dvěma společníky místo opravit, ale i tak třeba v zimě do domku sněžilo. Jan pak v Betlémě složil nové řádové sliby a přijal jméno Jan od Kříže. Tím vznikla první mužská komunita tzv. „bosých“ (chodili bosí). Toto rozdělení na „bosé“ a „obuté“ karmelitány platí do dnes.

Jan od Kříže měl na starosti výchovu noviců a ukládal jim, aby milovali samotou, pokoru a modlitbu. Sám jim pak šel příkladem a čím dál tím více se vzdaloval světskému světu, aby mohl zcela patřit jen Bohu. Nejvíce se modlil za trojí milost: aby mohl co nejvíce pracovat a trpět, dále aby nezemřel jako představený a aby zakusil ještě mnoho křivd a pohrdání. Dá se říct, že ve všech třech bodech ho Bůh vyslyšel.

V karmelitánském řádu totiž proti Janovi stoupala nevole, za to, že šířil původní pravidla řehole. Proto ho v noci na 4. prosince 1577 tajně zajali a dopravili do kláštera obutých karmelitánů v Toledu. Tam byl po dobu devíti měsíců vězněn a mučen. Během této doby napsal nejznámější duchovní básně. Když cítil, že jeho tělo už déle mučení nevydrží, povedlo se mu z kláštera utéci. Schoval se u „bosých“ karmelitek, a načerpával tam síly. Na podzim roku 1578 mu bylo nabídnuto místo představeného v klášteře v Andalúzii.

V dalších letech Jan působil jako převor v různých klášterech a také jako provinční vikář. Byl vyhledávaným zpovědníkem a také se věnoval psaní duchovních spisů. Mezi jeho nejznámější a nejlepší dílo patří například spis Výstup na horu Karmel. I když jeho „kariéra“ vypadala slibně, neměl tento jeho vzestup trvat do konce jeho života. Římský biskup Sixtus V. v roce 1587 povolil Bosým generálního vikáře, za kterého byl zvolen M. Doria, který sice ze začátku s Janem vycházel, ale na mimořádné kapitule v roce 1590 se Jan až příliš snažil o zmírnění extrémních opatření v řádu, se kterými Doria přišel a tak byl hned o rok později na řádné kapitule zbaven všech funkcí. Jan to přijal s pokorou a klidem a odešel do andalusijské provincie. Již po měsíci však těžce onemocněl zánětem pravé nohy a v léčbě nepomohla ani amputace. Jeho stav se rychle zhoršoval a 14. prosince 1591 krátce po půlnoci zemřel po té, co políbil kříž a pronesl: „Do tvých rukou, Pane, poroučím svého ducha.“

Jan od Kříže byl blahorečený v roce 1675 a svatořečený v roce 1726. V roce 1926 byl navíc římským biskupem Piem XI. prohlášen za učitele církve. Mezi jeho další známé spisy patří Temná noc či Duchovní píseň (variace na Píseň písní). Sv. Jan patří spolu se sv. Terezií z Avily mezi nejvýznamnější španělské mystiky, kteří hluboce ovlivnili pozdější duchovní autory z celého světa.

Jan Pavel II. psal na sv. Jana od Kříže dokonce svou disertační práci, ve které se konkrétně zabýval Janovou mystickou teologií.

Farní vyúčtování za měsíce listopad 2015

Příjmy:

sbírky: 5 274,-
příspěvky: 1 100,-
převod z pokladny na účet 34 950,-
úrok 287,-

CELKEM: 41 611,-

Výdaje:

Communio (nájem) 843,-
Communio (služby) 280,-
Telefonica O2 602,-
varhanní doprovod 2 250,-
květiny 140,-
poplatky 74,-
převod z pokladny na účet 34 950,-
elektrina 11 040,-

CELKEM: 50 179,-

ROZDÍL: - 8 568,-

Běžný účet k 30. 11. 2015: 957 070,-
Pokladna k 30. 11. 2015: 14 100,-
CELKEM: 971 170,-